

De Tijd van koningen en Revoluties:

(Pruikentijd)

De vergeten koning

Lang geleden was het in ons land een rommeltje. De regering in Den Haag was de hele tijd ruzie aan het maken. Ministers, graven, prinses en kooplieden vochten om de macht.

In Frankrijk was het veel beter geregeld. Daar was een man aan de macht: Keizer Napoleon.

Napoleon zag dat geruzie in Nederland en maakte daar heel handig gebruik van.

Hij viel met zijn leger Nederland binnen en was nu ook de baas in Nederland. Hij zei tegen zijn broer: "Lodewijk, jij wordt koning van Nederland."

"Ik?", zei Lodewijk verbaasd, "daar heb ik helemaal geen zin in!" "Niet zeuren," zei Napoleon, "pak je spullen en neem je vrouw en je zoon mee, schiet op."

Lodewijk stapte met zijn vrouw, Hortense en zijn zoon van twee, die ook Napoleon heette, in de koets en zo kwam hij naar Nederland.

De koning woonde eerst hier en toen daar, maar nergens had hij het echt naar zijn zin. Een koning moet natuurlijk in een paleis wonen, dus zei de burgemeester van Amsterdam: "Ik weet wel een mooi paleis voor jou. We maken gewoon van ons stadhuis een paleis."

De koning vond het een mooi paleis en had het erg naar zijn zin. Hortense had het minder naar haar zin. De stad was niet groen genoeg, de paleistuin te klein en "waarom regent het hier altijd?" mopperde ze.

De koning was een goede koning. Hij luisterde goed naar het volk en hielp als er ergens een overstroming was of een grote brand.

Hij probeerde ook een einde te maken aan de rommeligheid en de ruzies. En daarom ging hij nieuwe regels invoeren. Zo zei de koning op een dag: "Ik vind dat iedereen een achternaam moet hebben."

De mensen mochten zelf een naam kiezen. De bakker koos voor de naam "Bakker", de visser voor de naam "Visser" en zo koos iedereen een naam die

bij hem paste.

Er waren ook mensen die dachten dat het een grapje was en ze zeiden tegen elkaar: "Als deze koning weer weg is, dan zal die naam wel niet meer nodig zijn".

Ze maakten er een echt grapje van door rare namen te kiezen, zoals Naaktgeboren en Poepjens. Maar de koning bleef en de namen ook. En omdat het echt een goede koning was, gingen de mensen van hem houden.

Maar niet van Hortense. Die zeurde maar door en op een dag zei ze: "Ajuus, ik heb er genoeg van." En ze vertrok naar Italië.

Koning Lodewijk bleef met zijn zoon Napoleon achter. Zijn broer, keizer Napoleon stuurde intussen boze brieven naar Lodewijk. Hij wilde meer geld uit Nederland en vond dat Lodewijk veel te goed was voor het volk. Op een dag dreigde hij zijn legers te sturen en Lodewijk koos het hazenpad. Hij zei tegen zijn zoon: “Ik heb er genoeg van om steeds te moeten doen wat mijn broer zegt. Ik ga er vandoor. Jij blijft en jij bent vanaf nu de koning van Nederland.” “Ik?” vroeg de kleine Napoleon verbaasd, “ik ben pas zes!! En bovendien, ik wil helemaal geen koning worden.”

“Geeft niks,” zei Lodewijk, “je hoeft niet zo veel te doen, er zijn genoeg mensen die je willen helpen”. En hij sprong op zijn paard en was verdwenen.

De kleine Napoleon, nu koning Napoleon, bleef alleen achter in het grote paleis.

Maar dat duurde niet lang. Na een week kwam er een koets uit Frankrijk en moest hij mee naar het paleis van keizer Napoleon.

Daar heeft hij nog heel lang geleefd, maar koning of keizer is hij nooit meer geworden. Hij piekerde er niet over!

Wel heeft hij zijn avonturen opgeschreven en zo weten we dat dit echt gebeurd is.....

